

Za. 17 aug. '24, 9e ZC, Scheendijk

De zomer is in volle gang. In Holland gaat dat dan ook op z'n Hollands.

Het is hollen of stilstaan: gortdroog of bakken met regen, fris-koud of versmorend heet, fel blauw of zwartsomber, en dan ook nog alles wat daartussen zit.

De afgelopen weken waren gelukkig zonnig, warm en vrij droog. Echt vakantieweer.

Afgelopen vrijdag had het de hele dag door wat geregend, dat kon wel eens vis opleveren.

Het weerbericht verwachtte een mooie zaterdag als wedstrijddag!

Ik had er rekening mee gehouden en zonnebrand en visparasol meegenomen.

Zo'n parasol scheelt een aantal graden. Bovendien droogt je voer ook niet zo uit, omdat het in de schaduw kan staan. De wurmen hadden ook plezier van deze bescherming. Zij vrezen hitte en droogte evenzeer.

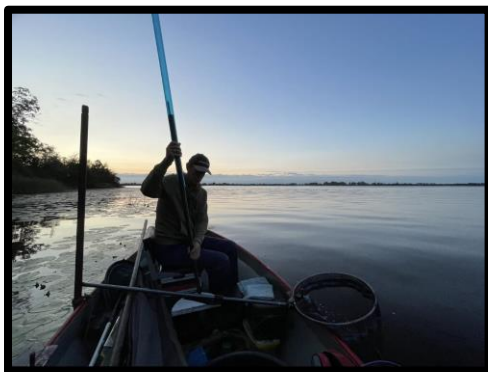
Via Maarssen-dorp rijd ik altijd het 'Zandpad' op langs de Vecht, om bij de ophaalbrug in Breukelen te komen en rechtsaf te slaan naar Scheendijk.

Dat lukte vandaag niet. De weg was afgesloten. Dat betekende omrijden. Daar ben ik geen held in. Ik houd niet van veranderingen en zeker niet als het oude goed was! Daar stond ik dus in het pikkedonker te bedenken wat ik zou doen..... Er was niemand te zien. Het was nog heel vroeg.... Fietsers mochten wel door rijden..... Hoe kwam iedereen thuis die daar woont...? Ik gokte en reed door.... Dat pakte goed uit. Ik kwam zonder enige hinder aan bij de ophaalbrug en sloeg rechtsaf naar Scheendijk. Pffff, gered!

Maatje Gerrit was ook vroeg opgestaan en wachtte me al op om alle spullen naar het bootje te sjouwen. Alle andere visser arriveerden ook en volgden onze handelingen.

Om 6:00 uur vaarden we weg. Het begon net te dagen. Er stond geen wind en het water was zo glad als een spiegel, wat een prachtige dag en dito omgeving!

Op de stek aangekomen, de boot vastgelegd en eerst maar de hengels pakken en optuigen.

Langzaam komt de zon op en zijn we ook klaar om in te gooien. We voeren ieder twee plekken aan en startten de sessie. We vingden snel vis, maar het waren vooral de 'torretjes' die trek hadden. Even later meldden hun ouders zich en die waren

groot genoeg om geparkeerd te worden in onze ruime leefnetten. De tellers stonden niet meer op nul.

En zo visten we nog even door.

Na een uur merkten we op dat we veel klein spul vingen en dat de maatse vissen onze voerplekken nauwelijks bezochten. Af en toe vingen we er een enkele om daarna weer talloze kleintjes te moeten binnen halen.

Wat ook opviel was het aantal 'lossers'. De aanbeten leken voorzichtig en alleen op de uiteinden van het aas gericht. Regelmatig schoten de tuigjes los of viel de vis er onderweg af. Zeer vervelend en teleurstellend!

Na anderhalf uur gevist te hebben, met 10 vissen op de teller, besloten we te verkassen.

Eigenlijk tegen onze zin en principes in: je weet nooit wat het brengt, ook niet wat het gebracht zou hebben als je het niet gedaan had en de vissen vonden het waarschijnlijk ook niet fijn. Daarom vulden we eerst onze ton rijkelijk met water en besloten we niet te ver te varen. Dat pakte goed uit, zowel voor de vis als

uiteindelijk voor ons, al zouden we beiden ook hier geen grote aantallen vangen.

We voerden ieder weer twee plekken aan en begonnen opnieuw te vissen.

Dat viel zeer tegen. We kregen aanvankelijk niet eens beet en Gerrit had steeds vuil aan de haak en/of zat vast op zijn ene voerplek.

Niet opgegeven en stug doorgegaan begon ik toch vis te vangen, terwijl Gerrit maar geen beet kon krijgen. Aan het voer kon het niet liggen, we gebruikten beiden hetzelfde.

De teller van Harry begon te tikken, mede doordat de brasems gehoor gaven.

Kijk, dat gaf moed en voelde lekker aan.

Na enige tijd ving Gerrit ook een paar joekels van platten. Tijdens de meting bleek dat ze niet binnen de aangegeven schaal op de meetplank pasten en zelfs buiten die meetlat uitstaken. Wat een lappen!

Opnieuw viel ons op dat we veel vissen misten. De oorzaak konden we niet goed achterhalen. Aan ons materiaal leek het niet te liggen. Als oplossing kozen we ervoor langer te wachten met aanslaan. Dat is heel lastig, want doet een beroep op je geduld en test je 'gretigheid'. Een goede oefening dus.

Desondanks bleven we (grote) vissen missen.

Later zou blijken dat wij niet de enigen waren met dit probleem.

Om 12:00 uur zat de 'visklus' er op en was het opruimen geblazen. Sjaak en Arie waren vandaag 'de mannen-van-de-meting'. De vis spetterde zo verschrikkelijk dat meten nauwelijks mogelijk bleek. Een goed teken. Het was inmiddels flink warm geworden en we keerden terug met

dorstige kelen.

Voor Sjaak en Arie was dat nog een hachelijke zaak. Ze hadden nog zeer weinig brandstof. We spraken af dat als ze zouden bellen, wij ze een sleepje zouden geven. Het bleek niet nodig.

De vangsten waren zeer verschillend vanochtend. John (1e) ving maar liefst 74, vooral, ruisvoorns, 13,21 m. Gert (2e) verschalkte 45 vissen, 11,15 m. Sjaak (3e) ving 43 vissen, met een stuk of 12 brasems, 10,57 m.

Alle andere vissers ving er minder dan 40. Voor Erwin en René was het een teleurstellende ochtend met weinig vis deze keer. Niet opgeven mannen, een 'schrappertje' kan ook een keer gebeuren.

De andere plekken werden bezet door: Harry (4e), Arie (5e), Marinus (6e), Erik (7e), Gerrit (8e), Erwin (9e), René (10e).

De volgorde in de totaalstand kan nog steeds veranderen, het blijft zeer spannend.

De volgende en ook laatste wedstrijd van deze ZomerCompetitie zal gevist worden bij de Kleine Melm. Iedereen veel succes gewenst!

Na afloop had 'de Eerste Aanleg' voldoende in de aanbieding om de maag te vullen en de dorst te lessen:

Door:
Harry Snoekbaars